

סֵדֶר לְיוֹם הָעֶצְמָאוֹת לְמְדִינַת יִשְׂרָאֵל

סדר לקריאת מגילת העצמאות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ
וּלְאֲמוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבְזֶמֶן הַזֶּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחְיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה.

פסוקים שחורים הם מושרים עם ניגון למגילת אסתר.
פסוקים כחולים הם מושרים עם ניגון למגילת איכה.
פסוקים אדומים הם מושרים עם ניגון לסוף ספרי חומשי תורה.

1* בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי: ^ב בָּהּ עֲצָבָה דְמוּתוֹ הָרוּחַנִית
הַדִּתִית וְהַמְדִינִית בָּהּ חֵי-חַיֵּי קוּמְמִיּוֹת מִמְלַכְתִּית בָּהּ יֵצֵר נְכֹסֵי
תַרְבוּת לְאֲמִיִּים וְכָל-לְאֲנוּשִׁיִּים וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם-כָּלֹ
אֶת-סֵפֶר-הַסְּפָרִים הַנִּצְחִי: ^ג לְאַחַר שֶׁהִנְלָה הָעָם מֵאֶרְצוֹ בְכַח הַזְרוּעַ
שָׁמַר-לָהּ אֲמוּנִים בְּכָל-אֶרְצוֹת פְּזוּרָיו וְלֹא-חָדַל מִתְפִּלָּה וּמִתְקוּנָה
לְשׁוּב לְאֶרְצוֹ וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹכָהּ אֶת-חַרוּתוֹ הַמְדִינִי: ^ד תוֹדֶ-קָשָׁר
הַיִּסְטוֹרִי וּמְסֹרֶתִי זֶה חָתְרוֹ הַיְהוּדִים בְּכָל-דּוֹר לְשׁוּב וּלְהֶאֱחִיז
בְּמוֹלְדֹתָם הָעִתִיקָה: ^ה וּבִדְוָרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים שָׁבוּ לְאֶרְצָם בְּהַמוּנִים
וּחְלוּצִים | מְעַפִּילִים וּמְגַנְנִים הַפְרִיחוּ נְשֵׁמוֹת הַחַיִּי שִׁפְתָם הָעֵבְרִית
בְּנוֹ כְּפָרִים וְעָרִים וְהִקִּימוּ יֵשׁוּב גְּדֹל-וְהוֹלָךְ הַשְּׁלִיט עַל-מִשְׁקוֹ
וְתַרְבוּתוֹ שׁוֹחַר-שָׁלוֹם וּמְגִן-עַל-עַצְמוֹ מִבֵּי בִרְכַת הַקְּדָמָה
לְכָל-תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְנוֹשְׂא נַפְשׁוֹ לְעֶצְמָאוֹת מִמְלַכְתִּית: ^ו בְּשָׁנַת אֲלֶף
שְׁמוֹנֶה-מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וְשִׁבְעֵי נְתַכְנִס | הַקּוֹנְגְרֶס הַצִּיּוֹנִי לְקוֹל קְרִיאָתוֹ
שֶׁל-הוֹגֵה חֲזוֹן הַמְדִינָה הַיְהוּדִית תִּיאוֹדוֹר-הָרִצָּל וְהַכְרִיז עַל-זְכוּת
הָעָם-הַיְהוּדִי לְתַקוּמָה לְאֲמִית בְּאֶרְצוֹ: ^ז זְכוּת-זוֹ הַכְרָה בְּהַצְהָרַת
בְּלָפוֹר מִיּוֹם-הַשָּׁנִי בְּנוֹבֶמְבֶּר בְּשָׁנַת-אֲלֶף תְּשַׁע-מֵאוֹת וְשִׁבְעֵי עֶשְׂרֵה
וְאַשְׁרָה בַּמְנַדָּט מִטַּעַם חֶבֶר-הַלְאֲמִים אֲשֶׁר-נָתַן בְּמִוֶּתֶד תִּקְרָה

בין-לאומי לקשר-התיסטולי שבין העם-היהודי לבין ארץ-ישראל ולזכות העם-היהודי להקים מחדש את-ביתו הלאומי:

2 * השואה שנתחוללה על-עם-ישראל בזמן תאחרון בה-הכרעו לטבח מיליוני-יהודים באירופה הולידה מחדש בעליל את-ההכרח בפתרון בעית העם-היהודי מחסר המולדת והעצמאות על-ידי חדוש המדינה היהודית בארץ-ישראל: ² אשר תפתח לרונחה את-שערי-המולדת לכל-יהודי ותעניק לעם היהודי מעמד של-אמה שות-זכויות בתוך-משפחת העמים: ³ שארית הפליטה שנצלה מהטבח הנאצי האנם באירופה ויהודי ארצות אחרות לא-חדלו להעפיל לארץ ישראל: ⁴ על אף כל-קשי מניעה וסכנה ולא-פסקו לתבע את-זכותם לחיי כבוד חרות ועמל ישרים במולדת עצמם: ⁵ במלחמת העולם השנייה תרם הישוב העברי בארץ את-מלוא-חלקו למאבק האמות השותרות חרות-ושלום נגד כחות הרשע הנאצי ובדם תיליו ובמאמצו המלחמתי קנה-לו את-הזכות להפנות עם העמים מיסדי ברית האמות המאחדות:

ביום העשרים-ותשע בנובמבר בשנת-אלף תשע-מאות ארבעים ושבע קבלה עצרת האמות המאחדות החלטה המחייבת הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל: ¹ העצרת תבעה מאת תושבי-ארץ-ישראל לאחז בעצמם בכל-הצעדים הנדרשים בצדם הם לבצוע ההחלטה: ² הכרה זו של-האמות המאחדות בזכות העם היהודי להקים את-מדינתו אינה נתנת להפקעה: ³ זו זכותו הטבעית של העם היהודי להיות ככל עם-ועם עומד ברשות עצמו במדינתו הרבוגית: ⁴ לפיכך נתכנסו אנו חברי מועצת-העם נציגי הישוב העברי והתנועה הציונית ביום-סיום המנדט-הבריטי על-ארץ ישראל ובתקף זכותנו הטבעית והתיסטולית ועל יסוד החלטה עצרת האמות המאחדות אנו מכריזים בזאת על-הקמת

מְדִינַת יְהוּדִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל:

3 * אָנוּ | קוֹבְעִים שֶׁתְּחִלָּה מִלְּנֵעַ סִיּוּם הַמְּנֻדָּט הַלְּיָלָה-אֲנֹר לְיוֹם-שִׁבְתַּת בְּיוֹם-הַשְּׁשִׁי בְּאֶיֶר בְּשֵׁנַת-חֲמִישָׁה-אֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וְשֵׁשׁ בְּלוֹת-הַעֲבָרִי זֶה יוֹם-הַחֲמִישָׁה-עָשָׂר בְּמֵאֵי בְּשֵׁנַת-אֶלֶף תְּשַׁע-מֵאוֹת אַרְבָּעִים-וְשִׁמּוֹנָה בְּלוֹת-הַנוֹצְרִי וְעַד לְהַקְמַת הַשְּׁלֹטוֹנוֹת הַנְּבֻחָרִים וְהַסְּדִירִים שֶׁל הַמְּדִינָה בְּהַתְּאֵם לְחֻקָּה שֶׁתִּקְבַּע עַל-יְדֵי הָאֲסֻפָּה הַמְּכֻוֹנֶנֶת הַנְּבֻחָרָת לֹא יֵאָחֵר מִיּוֹם-הַרֵאשׁוֹן בְּאוֹקְטוֹבֶר בְּשֵׁנַת-אֶלֶף תְּשַׁע-מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה תִּפְעַל מוֹעֵצַת הָעָם כְּמוֹעֵצַת מְדִינָה זְמַנִּית וּמוֹסָד הַבְּצוּעַ שֶׁלָּהּ מְנַהֶלֶת הָעָם יִהְיֶה | אֶת-הַמְּמַשְׁלָה הַזְּמַנִּית שֶׁל-הַמְּדִינָה הַיְּהוּדִית אֲשֶׁר תִּקְרָא בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל: ^ב מְדִינַת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה פְּתוּחָה לְעֵלְיָהּ | יְהוּדִית | וּלְקִבּוּץ גְּלוּיֹת תִּשְׁקַד עַל-פְּתוּחַ הָאֶרֶץ לְטוֹבַת כָּל-תּוֹשְׁבֶיהָ תִּהְיֶה מְשֻׁתָּת עַל-יְסוּדוֹת הַחֲרוּת הַצָּדֵק וְהַשְּׁלוֹם לְאֹרֶחַ תּוֹנֵם שֶׁל-נְבִיאֵי-יִשְׂרָאֵל תִּקְיָם שׁוּיּוֹן זְכוּיֹת חֲבֵרְתִי וּמְדִינִי גְּמוּר לְכָל-אֲזָרְחֵיהָ בְּלִי-הַבְּדֵל דָּת גְּזַע וּמִין תִּבְטִיחַ חֶפְשׁ דָּת מְצַפּוֹן לְשׁוֹן חֲנוּךְ וְתִרְבוּת תִּשְׁמֹר עַל-הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל-כָּל-הַדָּתוֹת וְתִהְיֶה נְאֻמָּה לְעִקְרוֹנֹתֶיהָ שֶׁל-מְגִלַּת הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת:

^א מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה מוֹכְנָה לְשִׁתְּףָהּ עִם הַמוֹסְדוֹת וְהַנְּצִיגִים שֶׁל-הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת בְּהַנְּשִׁמַּת הַחֲלֻטָּה הָעֲצָרָת מִיּוֹם הָעֶשְׂרִים-וְתֵשַׁע בְּנוֹבֶמְבֶּר בְּשֵׁנַת-אֶלֶף תְּשַׁע-מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשֵׁבַע וְתִפְעַל לְהַקְמַת הָאֻחָדוֹת הַכְּלָלִית שֶׁל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹתָהּ: ^ב אָנוּ קוֹרְאִים לְאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת לְתֵת יָד לָעָם הַיְּהוּדִי בְּבִנְיַן מְדִינָתוֹ וּלְקַבֵּל אֶת-מְדִינַת יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ מְשֻׁפְחַת הָעַמִּים: ^ג אָנוּ קוֹרְאִים גַּם-בְּתוֹךְ הַתְּקַפַּת-הַדָּמִים הַנְּעֵרְכַת עָלֵינוּ זֶה חֲדָשִׁים לְבָנֵי הָעָם הָעֲרָבִי תּוֹשְׁבֵי מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר עַל-שְׁלוֹם וּלְטַל חֲלָקָם בְּבִנְיַן הַמְּדִינָה עַל-יְסוּד | אֲזָרְחוֹת מְלֵאֵה-וְשׁוּתָה וְעַל-יְסוּד נְצִיגוֹת מְתֵאִימָה בְּכָל-מוֹסְדוֹתֶיהָ הַזְּמַנִּים וְהַקְּבוּעִים: ^ד אָנוּ מוֹשִׁיטִים

יִדְ-שְׁלוֹם וּשְׂכֵנוֹת-טוֹבָה לְכָל-הַמְּדִינֹת הַשְּׂכֵנֹת וְעַמֵּיהֶן וְקוֹרְאִים
לָהֶם לְשִׁתּוֹף פְּעֻלָּה וְעִזְרָה תְּדַלִּית עִם-הָעָם הָעִבְרִי הָעֲצֻמָּאִי
בְּאַרְצוֹ: ' מְדִינַת יִשְׂרָאֵל מוֹכֵנָה לְתָרֵם חֻלְקָהּ בְּמֵאֲמָן מִשְׁתָּף לְקִדְמַת
הַמְּזֻרָח הַתִּיכּוֹן כָּלוּ: ^ח אָנּוּ קוֹרְאִים אֶל-הָעַם-הַיְּהוּדִי
בְּכָל-הַתְּפוּצוֹת לְהִתְלַבֵּד סְבִיב הַיִּשׁוּב בְּעִלְיָה וּבְבִנְיָן וְלַעֲמֹד לִימִינוֹ
בַּמְעֻרְכָה הַגְּדוֹלָה עַל הַנְּשֻׁמַּת **שְׂאִיפַת הַדּוֹרוֹת לְנֶאֱלֵת יִשְׂרָאֵל:**

4 * **בְּ**תוֹךְ בְּטַחֲוֹן בְּצִוֵּר יִשְׂרָאֵל הִנְנּוּ חוֹתְמִים בְּחִתִּימַת יְדֵנּוּ לְעֵדוּת
עַל-הַכְרֵזָה זֹה: ^ב בְּמוֹשֵׁב מוֹעֲצַת הַמְּדִינָה הַזִּמְנִית עַל אֲדַמַּת הַמּוֹלְדֵת
בְּעִיר תֵּל-אָבִיב הַיּוֹם הַזֶּה: ^ב עָרֵב שַׁבַּת יוֹם-הַחֲמִישִׁי
בְּאֵיֶר בַּשָּׁנָה הַחֲמִישָׁה-אֶלֶף שְׁבַע-מֵאוֹת וְשֵׁשׁ בָּלוּת הָעִבְרִי: ^ג זֶה
יוֹם-אַרְבָּעָה-עָשָׂר בְּמֵאֵי בַשָּׁנָה אֶלֶף תִּשְׁע־מֵאוֹת אַרְבָּעִים-וְשִׁמּוֹנָה
בָּלוּת הַנוֹצְרִי:

Reading of the Israeli Declaration of Independence

Verses in black are read in the Megilat Esther melody.

Verses in blue are read in the Megilat Eikhah melody.

Verses in red are read in the melody of the conclusion of a book of the Torah.

Chapter I

(1) The land of Israel was the birthplace of the Jewish people. (2) Here their spiritual, religious and political identity was shaped. Here they first attained to statehood, created cultural values of national and universal significance and gave to the world the eternal Book of Books. (3) **After being forcibly exiled from their land**, the people kept faith with it throughout their Dispersion and never ceased to pray and hope for their return to it and for the restoration in it of their political freedom. (4) Impelled by this historic and traditional attachment, Jews strove in every successive generation to re-establish themselves in their ancient homeland. (5) In recent decades they returned in their masses. Pioneers, defiant returnees, and defenders, they made deserts bloom, revived the Hebrew language, built villages and towns, and created a thriving community controlling its own economy and culture, loving peace but knowing how to defend itself, bringing the blessings of progress to all the country's inhabitants, and aspiring towards independent nationhood. (6) In the year 5657 (1897), at the summons of the spiritual father of the Jewish State, Theodore Herzl, the First Zionist Congress convened and proclaimed the right of the Jewish people to national rebirth in its own country. (7) This right was recognized in the Balfour Declaration of the 2nd November, 1917, and re-affirmed in the Mandate of the League of Nations which, in particular, gave international sanction to the historic connection between the Jewish people and the land land of Israel and to the right of the Jewish people to rebuild its National Home.

Chapter II

(1) **The catastrophe which recently befell the Jewish people - the massacre of millions of Jews in Europe** - was another clear demonstration of the urgency of solving the problem of its homelessness by re-establishing in the land land of Israel the Jewish State, (2) which would open the gates of the homeland wide to every Jew and confer upon the Jewish people the status of a fully privileged member of the community of nations. (3) **Survivors of the Nazi holocaust in Europe**, as well as Jews from other parts of the world, continued to migrate to the land land of Israel, (4) undaunted by difficulties, restrictions and dangers, and never ceased to assert their right to a life of dignity, freedom and honest

toil in their national homeland. (5) In the Second World War, the Jewish community of this country contributed its full share to the struggle of the freedom- and peace-loving nations against the forces of Nazi wickedness and, by the blood of its soldiers and its war effort, gained the right to be reckoned among the peoples who founded the United Nations.

(6) On the 29th November, 1947, the United Nations General Assembly passed a resolution calling for the establishment of a Jewish State in the land of Israel;

(7) the General Assembly required the inhabitants of the land of Israel to take such steps as were necessary on their part for the implementation of that resolution. (8) This recognition by the United Nations of the right of the Jewish people to establish their State is irrevocable. (9) This right is the natural right of the Jewish people to be masters of their own fate, like all other nations, in their own sovereign State.

(10) Accordingly we, members of the People's Council, representatives of the Jewish Community of the land of Israel and of the Zionist Movement, are here assembled on the day of the termination of the British Mandate over the land of Israel and, by virtue of our natural and historic right and on the strength of the resolution of the United Nations General Assembly, hereby declare the establishment of a Jewish state in the land of Israel, **to be known as the State of Israel.**

Chapter III

(1) We declare that, with effect from the moment of the termination of the Mandate being tonight, the eve of Sabbath, the 6th Iyar, 5708 (15th May, 1948), until the establishment of the elected, regular authorities of the State in accordance with the Constitution which shall be adopted by the Elected Constituent Assembly not later than the 1st October 1948, the People's Council shall act as a Provisional Council of State, and its executive organ, the People's Administration, shall be the Provisional Government of the Jewish State, to be called "Israel." (2) The State of Israel will be open for Jewish immigration and for the Ingathering of the Exiles; it will foster the development of the country for the benefit of all its inhabitants; it will be based on freedom, justice and peace as envisaged by the prophets of Israel; it will ensure complete equality of social and political rights to all its inhabitants irrespective of religion, race or sex; it will guarantee freedom of religion, conscience, language, education and culture; it will safeguard the Holy Places of all religions; and it will be faithful to the principles of the Charter of the United Nations.

(3) The State of Israel is prepared to cooperate with the agencies and representatives of the United Nations in implementing the resolution of the

General Assembly of the 29th November, 1947, and will take steps to bring about the economic union of the whole of the land of Israel. (4) We appeal to the United Nations to assist the Jewish people in the building-up of its State and to receive the State of Israel into the community of nations. (5) **We appeal - in the very midst of the onslaught launched against us now for months - to the Arab inhabitants of the State of Israel to preserve peace** and participate in the upbuilding of the State on the basis of full and equal citizenship and due representation in all its provisional and permanent institutions. (6) **We extend our hand to all neighbouring states and their peoples in an offer of peace and good neighbourliness**, and appeal to them to establish bonds of cooperation and mutual help with the sovereign Jewish people settled in its own land. (7) The State of Israel is prepared to do its share in a common effort for the advancement of the entire Middle East. (8) We appeal to the Jewish people throughout the Diaspora to rally round the Jews of the land of Israel in the tasks of immigration and upbuilding and to stand by them in the great struggle for the realization of **the age-old dream - the redemption of Israel**.

Chapter IV

(1) Placing our trust in the Almighty, we affix our signatures to this proclamation at this session of the provisional Council of State, on the soil of the Homeland, in the city of Tel-Aviv, (2) on this Sabbath eve, the 5th day of Iyar, 5708, (3) 14th May, 1948.